

Krisztus Király ünnepén. Kismisére.

K.K.T. A most felolvasott evangéliumi szakasz két okból is fontos a mai ünnepen. Először azért, mert maga az ünnep ebből a drámai jelenetből született. Az Úr Jézus királyságának hiteles forrása, mely a saját szájából hangzott el. Másodszor azért, mert Krisztus Király Pilátus palotájánál tartotta az első seregszemlét.

a.) Nem egyszer egész bizalmas dolgokról tárgyal a tizenkét apostol meghitt társaságában, de királyi méltóságát nekik sem említette. Sokat foglalkozott a farizeusokkal és írástudókkal. Tudomásukra hozza, hogy ő a Krisztus, az Isten fia. De egy szóval sem említette, hogy ő a király. Pilátus előtt már nem szerénykedik. Perdöntő bizonyítékot ad.

b.) Földi életében az Úr Jézus többször bemutatkozott az emberiségnek. Karácsonykor, a betlehemi jászolban mint ember, a Jordán folyó partján mint tanító, nagycsütörtökön mint főpap, húsvét hajnalán mint a halál felett győzedelmeskedő Isten. De nagypénteken Pilátus házában bemutatkozott, mint király. Igaz, hogy bíborpalástját a gúny akasztotta rá, töviskoronát az emberi gonoszság nyomott fejére, és királyi pálca helyett nádszálát a gúnykacaj helyez kezébe. De király volt így is és seregszemlét tartott. A tömegen túl látta a vérszomjas keresztényüldözőket, látta Nérót, látta Nagy Sándor hadát, a népvándorlás barbárságait, az első szörnyű világégés robogó harckocsijait, a mi korunk ember millióit gépfegyvertűz és puskaropogás közepette. Nem ismert az ő seregére. A földre néző, Istennel nem törődő emberek számára egyetlen üzenete néma, fájdalmas tekintete. Látta a vértanúkat, hitvallókat, szüzeket. Biztatás és jutalom ígérese az üzenet.

Második seregszemléje a világ végén. Kétféle üzenet. Ti magatok mondjátok, hogy király vagyok. Halljátok parancsomat: Jöjjetek-távozzatok. Legyünk hű alattvalói és hallani fogjuk: Jöjjetek...

Kőröstarján, 1965. október 31.

Szalacs, 1986. november 23.